

Hele kunde antages at være nogen Betænkelse ved at forøge Skattebyrden for Kjøbstæderne, navnlig for de ydste Kjøbstæder, for Diebskicket. Hvis man nemlig har Øind i saa Henseende, forekommer det mig, at der ikke kan være stor Betænkelse ved at udsætte Antagelsen af hele Lovforslaget til en følgende Session.

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Tale har vistnok Ret i, at det er et af de vanskelige og meest omfattende Spørgsmaal, der kunne foreligge den lovgivende Magt, at revidere de bestaaende Skattelove, og at det forudsætter en Mængde Forarbejder og Oplysninger, som kun Regjeringen er istand til fyldestgjørende at skaffe tilveie. Det er mig derfor kjært, at det saavidt jeg skjønner, ikke staaer i Forbindelse med den foreliggende Sag; thi for det Første angaaer den aldeles ikke Forhold, som der ville fremkomme, navnlig Befolkningsforholdene mellem Kjøbstad og Land. Den angaaer heller ikke Kjøbstæderne som saadanne, men kun de enkelte Kjøbstæder, hvori der findes en fast Indquartering. Spørgsmaalet om Indquarteringssgodtgjørelsen er sidst ordnet, som det vil være det ærede Medlem bekendt, ved Loven af 29de December 1850, der i det Væsentligste slutter sig til Forordningen af 15de November 1816, og hvorved der gjøres endeel Forandringer med Hensyn til de tilbligere Forhold, idet visse Udgifter bleve lagte paa de Kjøbstæder, der have Indquartering, andre bæres af Statskassen og andre igjen deles imellem Statskassen og Kjøbstæderne. Til disse sidste hører den egentlige Indquartering af Menige og Underofficerer, idet der ved Forordningen af 15de November 1816 er fastsat et bestemt Bidrag, som Staten yder derfor, nemlig 8 Rd. 16 S. for en Menig og 16 Rd. 32 S. for en Underofficer og dem, der staae i Klasse med dem. Dette Bidrag er maaskee i sin Tid blevet anseet som et tilstrækkeligt Bederlag for hvilket imidlertid Quarteer ikke nu kan staffles tilveie, saa at den virkelige Udgift for Communerne, hvis Pligt det er at staffe Quarteer, ikke lidet har overstegit det ved Loven af 1816 fastsatte Beløb; ved Loven af 29de December 1850 § 2 blev

Forholdet derfor ordnet saaledes, at Staten forløbs ydede Communen dette faste Bidrag for hver, der ligger i fast Quarteer, og hvad den virkelige Udgift overstiger dette Beløb, deles ligeligt mellem Staten og Communen. Det er den bestaaende Regel, hvorfra der vistnok er Grund til at søge at komme bort, idet det vilde være hensigtsmæssigt, om Militairstaten, uden eller mod Bederlag, vilde overtage hele Forsorgen for Indquarteringen, men som indtil videre staaer fast og hvorved det ikke er Meningen her at røkke. Hvad der derimod ansees for et passende og anstændigt Quarteer, derom ere Begreberne undergaaede en Forandring. Allerede ved Forordningen af 1816 er det bestemt, at Underofficerer skulle have Genmandsfenge, men Menige Tomandsfenge. Den nærværende Forordning er stillet fra Krigsministeriets Side og har fra alle Sider fundet Bifald, idet det er erkjendt, at det under de nuværende Forhold var en Tingenes Tilstand, der ikke kan taales, og der er derfor i Rigsraadets Budget stillet de fornødne Midler til Krigsministeriets Disposition for at det kunde indføre Genmandsfenge ogsaa for de Menige i Casernerne, og der var paa den forrige Finantsløb stillet en forhøiet Sum til Godtgjørelser for Indquarteringer til Indenrigsministeriets Disposition, for derved gennem Dovereenskomst med de paagældende Kjøbstæder at faae Genmandsfenge indførte. Nogle Byer have erklæret sig villige, andre villige; Siemedet har saaledes paa denne Maade ikke været at naae. Det forekommer mig nu, at naar en Reform ansees for et retfærdigt Civilisationens Krav, som Armeen er berettiget til at gjøre, navnlig efter Indførelsen af almindelig Værnepligt, og efterat Armeen har bestaaet en treaarig hæderlig Krig, troer jeg ikke, at Reformationen bør strande paa Indsigelse fra enkelte Communalbestyrelser, og derfor er Regjeringen kommen til Rigsdagen dermed. Jeg har i Folkethinget meddeelt nysgtsige Oplysninger om det finantsielle Resultat af Foranstaltningen, hvoraf det vil sees, at hvorledes man end stiller det, har det ikke nogen særlig Betydning. Foraauidt den ærede Rigsdagsmand har henviist til Aalborg og Aarhus, da er Aalborgs vigtigste Argument det, at den allerede